

**Η Αγία Σοφία
θα «τιμωρήσει»...**

**...τον Ερντογάν
και τους Τούρκους που τον «ακολουθούν».**

**Προσβάλουν τον Αλλάχ
και εξευτελίζουν τον τουρκικό λαό.**

Όταν μετά από έξι αιώνες συνεχούς παρουσίας σε έναν χώρο κάποιος επιδεικνύει τίτλους ιδιοκτησίας, επικαλούμενος το πολεμικό δίκαιο και το δικαίωμα του κατακτητή, σημαίνει πως είναι αποτυχημένος ...Σημαίνει πως δεν εκμεταλλεύτηκε τον χρόνο, ώστε αυτό το πρώτο εφήμερο δικαίωμα να το κάνει μια αιώνια φυσική πραγματικότητα. Όταν μάλιστα σε αυτό το «δικαίωμα» της ζούγκλας επιχειρεί να «εμπλέξει» και τον Θεό του, είναι το λιγότερο βλάσφημος ...**Με «κλεμμένα» δεν τιμάς τον Θεό σου** ...Το αντίθετο μάλιστα, εφόσον Τον «εκθέτεις» σε όλους τους άλλους, εμφανίζοντάς Τον ως «κλεπταποδόχο». Ακόμα δηλαδή κι αν υποθέσουμε ότι υπάρχει ένα ιδιοκτησιακό «δικαίωμα» πίσω από την αρπαγή και τη λεηλασία —για λόγους «οικονομίας» τής ανθρώπινης ιστορικής εξέλιξης— εννοείται πως δεν μπορεί το «δικαίωμα» αυτό να συμπαρασύρει και τον Θεό, ώστε να Τον κάνει συμμετοχο και άρα συνένοχο σε τέτοιου είδους «ταπεινές» ανθρώπινες πρακτικές.

Απλή λογική χρειάζεται, για να καταλάβει κάποιος την πρωτοφανή βαρβαρότητα που εκφράζει σήμερα ο Ερντογάν και η πολιτική του συμμορία. Το ιδιοκτησιακό δικαίωμα, το οποίο προκύπτει από μια κατάκτηση, έχει νόημα κι αξία για λίγες ημέρες ή λίγα χρόνια μετά από μια αλλαγή κατοχής,

εξαιτίας μιας στρατιωτικής σύγκρουσης. Το δικαίωμα της κατάκτησης το επικαλείται κάποιος, όταν ακόμα «καπνίζουν» τα ερείπια που κατέκτησε. Όταν μετά από έξι αιώνες — και μάλιστα τους τελευταίους, οι οποίοι ήταν οι αιώνες μιας τρομερής τεχνολογικής εξέλιξης— δεν έχεις καταφέρει να «καταπιείς» τα έργα των προηγούμενων και να τους διαγράψεις από τη «μνήμη» τού χώρου στον οποίο κατοικείς, σημαίνει ότι σε όλο αυτό το διάστημα δεν έχεις κάνει τίποτε σημαντικό —ή τουλάχιστον τόσο σημαντικό—, που να «σκεπάσεις» τους προηγούμενους ιδιοκτήτες.

Έχεις κάνει κατάληψη σε έναν ξένο χώρο, τον οποίον έχεις μετατρέψει σε «φωλιά» σου και λειτουργείς μόνον με τα ένστικτα ...σαν ζώο. Υπερασπίζεσαι ως ιδιοκτησία σου ό,τι βρίσκεται γύρω σου, είτε κατανοείς τι είναι αυτό είτε όχι. Είσαι σαν κάτι κοράκια, τα οποία συγκεντρώνουν στις φωλιές τους πολύτιμα και γυαλιστερά αντικείμενα και δεν γνωρίζουν ούτε τη χρήση τους κι ούτε μπορούν να φτιάξουν τα ίδια κάτι ανάλογο. Τα συγκεντρώνουν, τα προστατεύουν και τα καμαρώνουν ως λεία ...και τίποτε άλλο. Δυστυχώς για τον τουρκικό λαό ο Ερντογάν κάπως έτσι κατανοεί την παρουσία του στη Μικρή Ασία ...Σαν τα κοράκια, που προστατεύουν πολύτιμες «λείες». Με τη βλακώδη στάση του καθηλώνει τον λαό στο

επίπεδο του καταληψία και αυτό το «διαλαλεί» σε ολόκληρη την Οικουμένη, νομίζοντας ότι αυτό είναι επίδειξη ισχύος. Τον καθηλώνει στο επίπεδο του «εισβολέα», ο οποίος απλά κατέχει —με τη ζωική του ισχύ— μια πνευματική δημιουργία, η οποία ανήκει σε άλλους, και αποδόθηκε σε Άλλον.

Περί αυτού πρόκειται. Είναι εξευτελισμός για τον τουρκικό λαό να επικαλείται το δίκιο του κατακτητή μετά από τόσους αιώνες. Δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο ανάλογο παράδειγμα. Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει άλλος λαός, ο οποίος επί τόσους αιώνες να

δηλώνει ξένος και εισβολέας στην υποτιθέμενη πατρίδα του ...Να γιορτάζει με «τυμπανοκρουσίες» την «έναρξη» μιας κατάστασης, η οποία δεν «τελείωσε» ποτέ. Οι Έλληνες «κατάπιαν» τους Πελασγούς. Οι Ρωμαίοι έκαναν το ίδιο με τους Ετρούσκους. Το ίδιο έγινε και στη νεότερη ιστορία. Οι Αγγλοσάξονες με τα έργα τους και την ιστορία τους «έσβησαν» στην κυριολεξία κάθε κελτική «ανάμνηση» από την Αγγλία. Οι Πολωνοί σε λιγότερο από έναν αιώνα «έσβησαν» μια πρωσική «ανάμνηση» αρκετών αιώνων. Μόνον οι Τούρκοι εξακολουθούν να «επικαλούνται» το πολεμικό δίκαιο, το οποίο τους νομιμοποιεί ως ξένους κατακτητές στη Μικρά Ασία.

Έχοντας ξεφύγει πέρα από κάθε έννοια μέτρου και λογικής, τολμάνε οι «αυλοκόλακες» του αγράμματου ποδοσφαιριστή Ερντογάν και μιλάνε για αυτοκρατορικά «οράματα» και συμβολισμούς που παραπέμπουν στον Φατίχ. Το να συγκρίνει κάποιος την περίπτωση του Μωάμεθ του Πορθητή με αυτήν του Ερντογάν είναι τουλάχιστον αστείο. Ο Μωάμεθ ο Πορθητής κατέκτησε έναν χώρο και το «κόσμημα» του χώρου αυτού το αφιέρωσε στον Θεό του. Το πρώτο πράγμα που έκανε μετά το επίτευγμά του ήταν να Του αφιερώσει το «διαμάντι» τής Πόλης. «Δανείστηκε» κάτι ξένο, για να δείξει την ευγνωμοσύνη του στον Θεό, μέχρι ο ίδιος ν' αξιωθεί να του προσφέρει κάτι καλύτερο και λαμπρότερο, εφόσον ο χρόνος —και άρα η τεχνογνωσία— θα λειτουργούσε υπέρ του ...Μέχρι να προσφέρει κάτι απολύτως φτιαγμένο στα «μέτρα» και τα «γούστα» τού Αλλάχ, για να του το αφιερώσει.

...Έξι αιώνες μετά δεν μπορείς να θέλεις να κάνεις το ίδιο με τον Πορθητή ...Έξι αιώνες μετά δεν μπορείς να «εξευμενίσεις» τον Θεό σου με «κλεψιμαίικα» ...Έξι αιώνες μετά θα έπρεπε με τα έργα σου και τις πράξεις σου να Τον έχεις δικαιώσει με την επιλογή Του να σε στηρίξει ...Θα έπρεπε να έχεις δημιουργήσει τόσα πολλά «διαμάντια» —ειδικά κατασκευασμένα για τον Θεό σου—, που να μην έχεις λόγο να ψάχνεις στα «κλοπιμαίικα» ...Επιπλέον θα έπρεπε να έχεις την απαραίτητη αυτοπεποίθηση και βέβαια τη δύναμη ψυχής και να σεβαστείς και τους προηγούμενους ανθρώπους, οι οποίοι μεγαλούργησαν στον ίδιο χώρο ...Θα έπρεπε να έχεις τη γενναιοδωρία να αποδώσεις το «δανεικό» —και φαινομενικά τουλάχιστον χωρίς πρακτική αξία για κανέναν στον χώρο— «διαμάντι» στο κοινό «ταμείο» τού πανανθρώπινου πολιτισμού.

Το να παραδίδεις στον Θεό σου έναν λατρευτικό χώρο, ο οποίος ανήκει σε «άλλον», είναι προσβολή ...Κάνεις «ριφιφί» και Τον κάνεις συνένοχό σου ...Τον κάνεις να φαίνεται εξαιρετικά «φτωχός» ...Τον κάνεις να φαίνεται στο παγκόσμιο κοινό σαν κοινός Θεός-μπουκαδόρος, ο οποίος βολεύεται με ό,τι περισσεύει από τους άλλους ...Έναν Θεό με

άχρηστους πιστούς, οι οποίοι Του αφιερώνουν «κλοπιμαία» που δεν «ταιριάζουν» πάνω Του, γιατί είναι σε λάθος «νούμερα» ...Του δίνεις έναν ναό με αγιογραφίες, «αναγκάζοντάς» Τον να τις ανεχθεί, γιατί απλούστατα δεν Του ανήκει ο ναός ...Του δίνεις έναν ναό στον οποίο οι πιστοί του προσεύχονται υπό το «βλέμμα» τού Παντοκράτορα ...Του δίνεις έναν ναό «αλλήθωρο», εφόσον δεν «σημαδεύει» στη Μέκκα.

Δυστυχώς γι' αυτούς, έτσι ακριβώς είναι. Η Αγία Σοφία δεν φτιάχτηκε για τον Αλλάχ και άρα δεν έχει τις δικές Του προδιαγραφές. Για τις λίγες ώρες μετά την κατάκτηση της Πόλης μπορεί και να «έφτανε», αλλά ...έξι αιώνες μετά, είναι απολύτως ακατάλληλη. Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε ταυτόχρονα για προσβολή τού Αλλάχ και εξευτελισμό τού τουρκικού λαού. Η επίκληση ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων, τα οποία προκύπτουν από παμπάλαιες πολεμικές επιτυχίες τού τουρκικού λαού, είναι εξευτελιστική γι' αυτόν. Τον εμφανίζεις ως έναν άχρηστο εισβολέα, ο οποίος επί έξι αιώνες παραμένει άπραγος και παρασιτικός σε έναν χώρο που έκανε κατάληψη ...Έναν λαό, ο οποίος δεν δημιούργησε τίποτε άξιο λόγου, για να το αφιερώσει στον Θεό του. Αδικείται σήμερα ο τουρκικός λαός από την απολύτως διεφθαρμένη, βάρβαρη και αστοιχείωτη ηγεσία του.

Ο τουρκικός λαός δεν δικαιούται αυτής της τύχης. Έχει δημιουργήματα ανωτάτου επιπέδου να αφιερώσει στον Θεό του. Δεν έχει ανάγκη αυτός ο λαός από το «Τζαμί» τής Αγίας Σοφίας ...Έχει το Μπλε Τζαμί ...Έχει το Σουλεϊμανιγιέ ...Έχει το Γενί Τζαμί ...Πραγματικά κοσμήματα αρχιτεκτονικής, που «λάμπουν» στη Βασιλεύουσα και θα έπρεπε να δίνουν στον λαό την ικανοποίηση ότι έχει τιμήσει πραγματικά τον Θεό του στην Κωνσταντινούπολη ...Να δίνουν στον λαό την αυτοπεποίθηση που χρειάζεται, για να συνεχίσει να ζει περήφανος στην πατρίδα του. Η Αγία Σοφία ως Τζαμί θα «πληγώνει» για πάντα τους Τούρκους, γιατί πάντα θα τους θυμίζει ότι το απόλυτα ποθούμενο «διαμάντι» τής Πόλης είναι το ελληνικό. Πάντα θα τους θυμίζει την ελληνικότητα της Πόλης και βέβαια θα υπενθυμίζει στους ίδιους πως είναι ξένοι εισβολείς.

Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για την «τιμωρία» τής Αγίας Σοφίας. Μιλάμε για έναν τρομερό «αυτοτραυματισμό» των Τούρκων εξαιτίας ενός άθλιου καθεστώτος, το οποίο, μπροστά στην απειλή τής κατάρρευσης, τολμά να παίζει με τα Θεία. Μόνον ένας αγράμματος κι απολίτιστος θεομπαίχτης θα μπορούσε να το επιχειρήσει αυτό. Μόνον ένας άχρηστος άνθρωπος θα μπορούσε να «χρησιμοποιήσει» την έννοια του Θεού, για να επωφεληθεί πολιτικά. Μόνον ένας

μισάνθρωπος θα μπορούσε να διεγείρει τα θρησκευτικά «πάθη», προκειμένου να σωθεί ο ίδιος πολιτικά.

Οι Έλληνες σήμερα εμφανίζονται θιγμένοι και βέβαια στεναχωρημένοι με τις εξελίξεις ...Κακώς ...Κακώς, από πολλές πλευρές. Πονηρά να το σκεφτόταν το θέμα, θα έπρεπε σήμερα να πανηγυρίζουν ...Θα έπρεπε να είναι ικανοποιημένοι με το γεγονός ότι κάποιος «αναγκάζει» τους Τούρκους να προσεύχονται στον Θεό τους υπό τους δικούς τους λατρευτικούς και «αρχιτεκτονικούς» όρους ...Άλλωστε, καλύτερα μια «ζωντανή» θρησκευτικά Αγία Σοφία, παρά ένα «μουσείο» ενός νεκρού πολιτισμού. Ο ανιστόρητος Ερντογάν με τον τρόπο αυτόν τους «έφερε» πίσω στην Πόλη, εφόσον ανάγκασε ολόκληρο τον Πλανήτη να «θυμηθεί» την ιστορία της Αγίας Σοφιάς και άρα την ελληνική «ρίζα» όχι μόνον του Ναού, αλλά της ίδιας της Πόλης. Ο «χωριάτης» Ερντογάν πρόσβαλε τους γηγενείς Κωνσταντινουπολίτες και τους έκανε να αισθανθούν ακόμα πιο έντονα την απουσία των Ρωμιών από την καθημερινότητά τους.

Σ' ό,τι αφορά το θρησκευτικό συναίσθημα των Ελλήνων και πάλι τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά ...Δεν πρέπει να τους στεναχωρεί η λανθασμένη επιλογή τού θεομπαίχτη Ερντογάν. Αυτοί ό,τι είχαν να κάνουν για τον Θεό τους το έκαναν. Δημιούργησαν με τον κόπο τους και αφιέρωσαν με όλη τους την ψυχή τον μεγάλο Ναό στον Θεό τους. Από εκεί και πέρα δεν είναι υπεύθυνοι για ό,τι τον αφορά. Οι χώροι λατρείας δεν ανήκουν σ' αυτούς που τους έφτιαξαν, αλλά σ' αυτούς τους οποίους αφιερώθηκαν και εφόσον αυτοί είναι Θεοί, γνωρίζουν να προστατεύουν αυτά που τους ανήκουν ...Ο Παρθενώνας φτιάχτηκε από τους Έλληνες, αλλά ανήκει στη Θεά Αθηνά. Το ίδιο συμβαίνει και με την Αγία Σοφία ...Φτιάχτηκε από Έλληνες, αλλά ανήκει στον Θεό τους. Η μόνη ιδιομορφία της σε σχέση με τον Παρθενώνα είναι ότι την Αγία Σοφία —για λόγους που είναι προφανείς— δεν την συντηρούν καθημερινά άνθρωποι ίδιοι με αυτούς που κάποτε την έφτιαξαν.

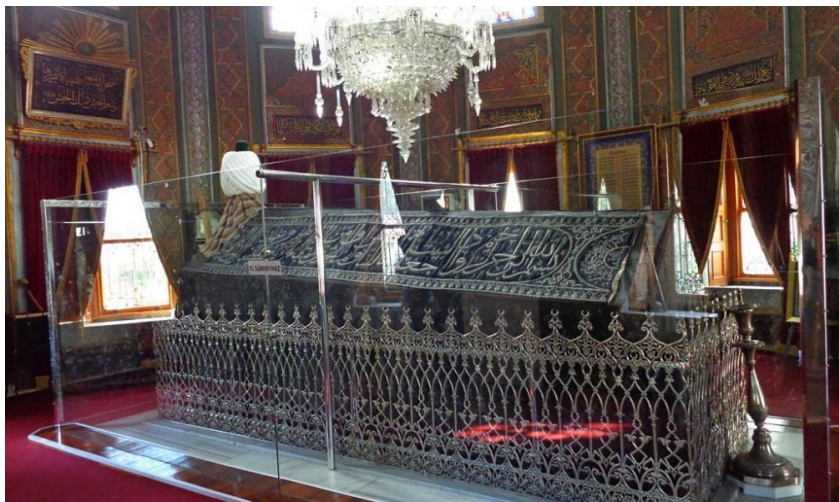
Το σημαντικό είναι τώρα πως κάποιος άνοιξαν έναν «ασκό», τον οποίο μπορεί να μην έχουν τη δυνατότητα να τον κλείσουν. Κάποιοι, οι οποίοι —για λόγους πολιτικής— έδωσαν «απαντήσεις» σε ερωτήματα που δεν τους τέθηκαν, θα πρέπει να απαντήσουν και σε ερωτήματα που αναγκαστικά πλέον θα τους τεθούν. Τώρα, που —εξαιτίας τής βλακειάς τού Ταγίπ— το θέμα των Ρωμιών «επιστρέφει» στη Νέα Ρώμη, μήπως έφτασε και η ώρα ν' αλλάξουν κι άλλες «λανθασμένες» αποφάσεις τού Κεμάλ; Ο Κεμάλ δεν είχε πάρει «περίεργες» αποφάσεις μόνον για την Αγία Σοφία ...Την ίδια χρονική περίοδο —και για τους ίδιους πολιτικούς λόγους, που μετέτρεψε την Αγία Σοφία σε Μουσείο— άλλαξε και το επίσημο όνομα της Πόλης από το οθωμανικό Κωνσταντινίγιε σε Ιστανμπούλ.

Όλα αυτά γινόταν, για να θεμελιωθεί ένα εθνικό κράτος σε έναν χώρο, ο οποίος δεν είχε τις αντίστοιχες προδιαγραφές. Ως εκ τούτου γίνονταν «παροχές» και «αντιπαροχές» με τον στόχο αυτόν ...«Παροχές» στους Τούρκους και «αντιπαροχές» σ' αυτούς, οι οποίοι θα δέχονταν χωρίς αντίρρηση τον

εκτουρκισμό τους. Ο θρησκευτικός χαρακτήρας της Αγίας Σοφίας, όπως και το όνομα της Πόλης, μπήκε σ' εκείνο το «παζάρι». Ο Κεμάλ, στο όνομα της κοσμικότητας και της αθρησκείας του κράτους αυτού, άλλαζε χωρίς καμία αντίσταση τα ονόματα και το «θρήσκευμα» των χριστιανών της Πόλης ...Δημιούργησε τους «κρυπτοχριστιανούς», οι οποίοι μέχρι σήμερα αποτελούν το μεγάλο «ταμπού» της Τουρκίας. Μήπως η τότε μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε Μουσείο ήταν μια «αντιπαροχή» γι' αυτήν την «εύκολη» απόφαση των χριστιανών; Μήπως όλα αυτά τα θέματα πρέπει να επανεξεταστούν; Τώρα, που το καθεστώς αυτό αλλάζει, δεν πρέπει να ξανανοίξει το θέμα του «κοσμικού» εξισλαμισμού των χιλιάδων χριστιανών της Πόλης;

Γιατί η ορθότητα των αποφάσεων του Ατατούρκ κρίνεται «αλά καρτ»; Γιατί ήταν λάθος η μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε Μουσείο και ήταν σωστό να αλλάξει το όνομα της Πόλης; Μήπως μετά τη σημερινή αλλαγή χρήσης της Αγίας Σοφίας θα πρέπει ν' αλλάξει και το γελοίο όνομα της —Ιστανμπούλ—, που δεν σημαίνει τίποτε σε καμία γλώσσα; Μήπως τώρα, που θέλουν να μετατρέψουν την Αγία Σοφία σε Τζαμί, αποδειχθεί ότι οι κρυπτοχριστιανοί της Πόλης πρέπει να πάρουν πίσω τον Ναό τους και όχι το Μουσείο τους; Μήπως ήρθε η ώρα ν' ανοίξει και ο Τάφος του Πορθητή; Αυτοί, οι οποίοι κάθε χρόνο πανηγυρίζουν την άλωση της Πόλης από τον Πορθητή, δεν είναι οι ίδιοι που σήμερα πανηγυρίζουν τη μετατροπή της Αγία Σοφίας σε τζαμί; ...Δεν έχουν την περιέργεια να δουν τι κρύβει ο Τάφος αυτός;

Τώρα, που ο Αλλάχ θα «μπει» στον ναό των Ρωμιών, μήπως ήρθε η ώρα να δούμε και τον ρόλο τού Πορθητή; ...Να δούμε τι φοβόταν τότε ο Κεμάλ και τι τρομοκρατεί σήμερα τον Ερντογάν ...Να δούμε γιατί ο Ερντογάν, που παριστάνει τον Φατίχ, δεν έχει το ίδιο πάθος ν' αποκαλύψει τις αλήθειες που αφορούν το «πρότυπό» του; Μήπως ήρθε η ώρα ν' «αποκαλυφθεί» ότι η σχέση τού Αλλάχ με τους Έλληνες είναι πολύ πιο στενή απ' ό,τι νομίζουμε; Αυτό άλλωστε δεν μας λέει και το Κοράνι; Μήπως η αλλαγή καθεστώτος τής Αγίας Σοφιάς «σηματοδοτεί» το Τέλος; Μήπως σε λίγο χρόνο η Κυρά Δέσποινα δεν θα έχει κανέναν λόγο να σωπαίνει και μάλιστα μέσα στον Οίκο Της;

...Κάποτε ο Ερντογάν είπε πως μόνον ο Θεός μπορεί να τον κρίνει...

...και μάλλον πλησιάζει μια τέτοια στιγμή...

...προφανώς δεν γνώριζε πως, όταν μιλάς για τον Θεό, πρέπει να προσέχεις τι εύχεσαι...

...γιατί —απλούστατα— μπορεί και να συμβεί !!!

Παναγιώτης Τραϊανού